

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Bogacenco Dumitru Xxxxx, născut la
xxxxx, originar din Xxxx, Xxxxx, domiciliat
în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.02.2017 – 02.04.2018;

2. Instanța de apel : 23.04.2018 – 03.10.2018;

3. Instanța de recurs ordinar : 03.01.2019 – 26.03.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul central din 02 aprilie 2018 Bogacenco Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani; termenul executării pedepsei aplicată lui Bogacenco Dumitru - 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis s-a calculat din momentul devenirii sentinței definitive; corpul delict automobilul de model „Mercedes 208 D” cu n/î XXXXX, care s-a aflat la parcare specială din or. Anenii Noi, str. Concilierii Naționale, s-a lăsat spre păstrare în continuare până la rămânerea definitivă și irevocabile a hotărârii de judecată cu transmiterea ulterioară în proprietatea lui Bogacenco Dumitru.

S-a încasat de la Bogacenco Dumitru cheltuielile judiciare în beneficiul statului pentru raportul de expertiză medico-legal nr.067 din 12 septembrie 2016 în sumă de 785 lei, raportul de expertiză judiciară nr. 03/D din 23 ianuarie 2017 la suma de 57 lei, raportul de expertiză 34/12/I-R-7056 din 30 decembrie 2016 în sumă de 380 lei, iar în total suma de 1222 (una mie două sute douăzeci și doi) lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Bogacenco Dumitru la data de 11 septembrie 2016, aproximativ la ora 05³⁰, conducând camionul său de model „Mercedes 208D” cu n/î XXXXX pe traseul L-474 porțiune cuprinsă dintre or. Anenii Noi s. Bulboaca, ignorând situația și condițiile rutiere, nu a adaptat viteza care i-ar permite conducerea vehiculului în siguranță, încălcând astfel regulile de securitate a circulației rutiere prevăzute în Regulamentul Circulației Rutiere și anume: pct. 10 subpunctul 1) litera b) potrivit căruia persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, cât și punctul 45 aceluiași Regulament, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, condițiile rutiere și situația rutieră iar în cazul în care în limita vizibilității puteau apărea obstacole, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, în rezultatul căruia l-a tamponat pe pietonul Ion Prisnei, ultimul în rezultatul leziunilor corporale obținute a decedat pe loc. În rezultatul accidentului rutier potrivit raportului de expertiză medico-legală lui Ion Prisnei, au fost depistate următoarele traume: traumă asociată - traumă vertebro-medulară închisă, luxația vertebrei cervicale C1 cu ruptura aparatului ligamentos la nivelul dat și hemoragii difuze în țesuturile moi paravertebrale; contuzia măduvei spinării la nivelul C1 cu hemoragii punctiforme intramedulare; traumă cranio-cerebrală închisă cu excoriații în regiunea capului, hemoragii difuze în țesuturile moi pericraniene, hemoragii subarahnoidiene difuze totale pe emisferile cerebrale și cerebelare; traumă toraco-abdominală închisă, cu contuzie pulmonară bilaterală, fisuri multiple pe ficat, hemoragii difuze în loja rinichiului stâng, hematoperitoneum; fractura oaselor bazinului bilateral. Multiple excoriații în regiunea capului, corpului, membrilor superioare și inferioare, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului victimei. Organele de urmărire penală au calificat acțiunile inculpatului Bogacenco Dumitru în baza art. 264 alin.3 lit. b) Codul penal, cu indicii - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Acțiunile inculpatului Bogacenco Dumitru au fost calificate în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele - *încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Bogacenco Dumitru, prin care a solicitat admiterea apelului casarea sentinței ca fiind neîntemeiată cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bogacenco Dumitru să fie achitat pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile sale. Casarea încheierii din 04 decembrie 2017 prin care a fost respinsă cererea de desemnare a expertizei medico-

legale repetate ca fiind neîntemeiate. Casarea încheierii din 16 februarie 2018, prin care a fost respinsă cererea privind audierea expertului medico-legal în ședința de judecată ca fiind neîntemeiată. Casarea încheierii din 16 februarie 2018 prin care a fost respinsă cererea privind efectuarea reconstituirii faptei producerii accidentului rutier din 11 septembrie 2016, ca fiind neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, apelul declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Bogacenco Dumitru a fost admis parțial și casată parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, după cum urmează:

Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Bogacenco Dumitru a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

A fost respinsă cerința de încasare a cheltuielilor de judecată.

A fost menținută sentința în partea care se referă la corpurile delictive.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Bogacenco Dumitru a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătfînd la faptul că inculpatul Bogacenco Dumitru vina nu a recunoscut-o, Colegiul penal a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: ordonanța de pornire a urmăririi penale în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal din 11 septembrie 2016 (f. d. 1); raportul de primire a informației prin telefon privind comiterea unei fapte ilicite din 11 septembrie 2016 (f. d. 16); procesul-verbal de cercetare la fața accidentului din 11 septembrie 2016 (f. d. 17-18); fototabel anexă la procesul verbal de cercetare la fața accidentului din 11 septembrie 2016 (f. d. 19-22); schița accidentului rutier din 11 septembrie 2016 (f.d.23-24); raport de verificare tehnică a vehiculului de model „Mercedes 208D” cu n/î XXXXX (f.d.25); test Drager din 12 septembrie 2016 efectuat în privința lui Bogacenco Dumitru prin care s-a constatat că inculpatul era în stare de trezie (f.d.27); procesul-verbal cu privire la reținerea vehiculului (f.d.28); procesul-verbal de examinare a obiectului - automobilul de model „Mercedes 208D” cu n/î XXXXX de culoare alb (f.d.29); ordonanța de recunoaștere drept corp delict și de anexare la cauza penală a a/m de model „Mercedes 208D” cu n/î XXXXX de culoare alb din 18 noiembrie 2016 (f.d.29); ordonanța de recunoaștere în calitate de succesor al părții vătămate Prisnei Ion - Prisnei Larisa (f.d.32); certificatul medical constatator al

decedatului nr.69 din 12 septembrie 2016, eliberat pe numele lui Ion Prisnei (f.d.68); raportul de expertiză medico-legal nr.067 din 12 septembrie 2016 (f.d.69-72); raportul de expertiză judiciară nr/03/D din 23 ianuarie 2017 (f.d.76-79); raportul de expertiză 34/12/1-R-7056 din 30.12.2016 (88-91); revendicare a DIEO a MAI a RM prin care se confirmă că Bogacenco Dumitru anterior nu a fost tras la răspundere penală (f.d. 111); raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-6785 din 27 decembrie 2017.

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor, analizate, Colegiul penal a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Bogacenco Dumitru în comiterea infracțiunii imputate și care combat argumentele declarate de către inculpat.

Colegiul penal a conchis că, declarațiile depuse de către inculpatul Bogacenco Dumitru, prin care nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate lui, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală și se combat prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal a constatat cu certitudine că Bogacenco Dumitru a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal după semnele calificative: - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Referitor la pedeapsă, Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cu referire la art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Bogacenco Dumitru, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. Astfel, Colegiul penal a considerat că inculpatul Bogacenco Dumitru trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus- indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal i-a aplicat pedeapsa în mărime de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Cod penal.

În scopul asigurării corectării condamnatului și prevenirii comiterii infracțiunilor, conform art. 90 alin.(6) Cod penal, instanța de judecată a considerat necesar a stabili inculpatului următoarele obligații: 1) să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Prin urmare, instanța a considerat posibilă corectarea și reeducarea condamnatului fără izolarea reală de societate, cu aplicarea față de inculpat prevederilor art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei.

Referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul penal a conchis că instanța de fond incorect a apreciat și, eventual, a aplicat normele legale în concordanță cu speța respectivă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, în termen la data de 02 noiembrie 2018, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe fără modificări.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- decizia instanței de apel este atactă în partea stabilirii pedepsei prea blânde, inculpatului Bogacenco Dumitru fiindu-i aplicate neîntemeiat prevederile art. 90 Cod penal;

- conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în cazul dat instanța de apel a admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, erori de drept, cuprinse de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- recurentul menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel;

- recurentul menționează că decizia adoptată în cauza lui Bogacenco Dumitru, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Bogacenco Dumitru și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul nu a recunoscut vina și încercând sub diferite metode de a duce în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanțele de judecată, având un singur scop, eschivarea de la răspundere penală;

- este de menționat faptul că instanța de apel, la numirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de faptul că inculpatul pe parcursul urmăririi penale și în instanța de fond, a pledat nevinovat, prin apelul declarat a solicitat emiterea unei decizii de achitare, nu a luat în considerație că unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi:

caracterul și gradul prejudiciabil și de pericolul social al infracțiunii săvârșite de inculpatul Bogacenco Dumitru, conform prevederilor art. 16 al Codului penal se referă la infracțiuni grave;

- recurentul consideră că ținând cont de prevederile art.75 Cod penal, de persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii comise de către el, corectarea lui e posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare cu executarea ei reală. Aplicarea în privința inculpatului Bogacenco Dumitru a unei pedepse sub formă de închisoare, va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

6. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, adică cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiurile pentru recursul declarat prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a admis parțial apelul declarat de avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Bogacenco Dumitru, fiind casată sentința parțial, în partea individualizării pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, după cum urmează: conform art.90 Cod penal executarea pedepsei stabilite lui Bogacenco Dumitru a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

Se reține că vinovăția inculpatului nu se contestă, acțiunile lui Bogacenco Dumitru fiind încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, careva erori de drept

la acest capitol nu se contată în speța dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de procurorul Harti Vladislav, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținînd toate motivele pe care se bazează soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La fel, drept temei pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, adică cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temei care nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în partea individualizării pedepsei conform prevederilor art.75 Cod penal, în partea ce se referă la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Bogacenco Dumitru.

În continuare, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpaților trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunilor incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel corect a casat sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bogacenco Dumitru, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal, conducîndu-se și de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute în art. 75 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt gravitatea și caracterul prejudiciabil al faptei penale, atitudinea făptuitorilor față de cele săvîrșite și

urmările survenite în aspectul recunoașterii vinei. Nu în ultimul rând, instanța de apel a notificat și datele referitor la personalitatea inculpatului Bogacenco Dumitru, ținând cont de faptul că infracțiunea imputată a fost comisă la o vîrstă înaintată a inculpatului, acesta fiind peste 60 de ani, este invalid de gr. II, are un copil minor la întreținere, totodată s-a ținut cont că partea vătămată Prisnei Ion la momentul impactului era în stare de ebrietate avansată și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Bogacenco Dumitru, poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organului competent.

Ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute în art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise - inculpatul Bogacenco Dumitru a comis o infracțiune gravă din imprudență, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, de limitele pedepsei prevăzute de art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal, de faptul că, inculpatul a comis infracțiunea la o vîrstă înaintată, având în vedere că inculpatul nu a fost anterior condamnat, astfel, că pedeapsa numită inculpatului Bogacenco Dumitru de către instanța de apel, rămâne a fi una legală, utilă și eficientă pentru executare, în vederea corectării lui.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel în decizia sa (f. d. 175-184, vol. II) corect a indicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, și ținând cont de personalitatea inculpatului, a aplicat pedeapsă echitabilă, argumente ce sunt acceptate și însușite de către instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că eroarea de drept invocată de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile indicate de către procurorul Harti Vladislav, nu sunt întemeiate din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei atacate, deoarece temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Bogacenco Dumitru Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 mai 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor